

Elia – Numero kaksi

Profeetalliset ominaispiirteet

Jeff Pippenger

2023-09-27

Edellisessä artikkelissa tunnistimme Elian vertauskuvaksi. William Millerin sääntöjen mukaisesti ”vertauskuvilla” voi olla useampi kuin yksi merkitys. Sen tähden Elia vertauskuvana voi myös edustaa yhtä osaa Elian ja Mooseksen kaksiosaisesta vertauskuvasta. Elian ja Mooseksen kaksiosainen vertauskuva kulkee läpi koko Ilmestyskirjan, ja olla epätietoinen siitä, mitä tämä kaksiosainen vertauskuva edustaa, merkitsee olla epätietoinen siitä Ilmestyskirjan sanomasta, joka avataan juuri ennen kuin koeaika päättyy. Tästä syystä tarkastelemme nyt nimenomaisesti tiettyjä profeetallisia ominaispiirteitä, jotka liittyvät Elian vertauskuvaan.

Meillä on kolme ensisijaista todistajaa vahvistamassa nämä profeetalliset tunnusmerkit. Nämä todistajat ovat profeetta Elia, Johannes Kastaja ja William Miller, jotka inspiraatio osoittaa keskenään vaihdettaviksi vertauskuviksi.

“Tuhansia johdatettiin omaksumaan William Millerin saarnaama totuus, ja Jumalan palvelijoita nostettiin esiin Elian hengessä ja voimassa julistamaan sanomaa. Jeesuksen edelläkävijän Johanneksen tavoin ne, jotka saarnasivat tätä vakavaa sanomaa, tunsivat olevansa pakotettuja panemaan kirveen puun juurelle ja kutsumaan ihmisiä tuottamaan parannukseen soveliaita hedelmiä. Heidän todistuksensa oli omiaan herättämään ja voimallisesti vaikuttamaan seurakuntiin sekä ilmaisemaan niiden todellisen luonteen. Ja kun vakava varoitus paeta tulevaa vihaa kaikui, monet seurakuntiin liittyneistä ottivat vastaan parantavan sanoman; he näkivät luopumisensa, ja katkerin parannuksen kyynelien ja syvässä sieluntuskassa nöyryivät Jumalan edessä. Ja kun Jumalan Henki lepäsi heidän päällään, he osaltaan auttoivat kuuluttamaan huutoa: ‘Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut.’” Early Writings, 233.

Elialle, Johannes Kastajalle ja Millerille annettiin erityinen henki, joka ohjasi ja määritteli heidän työnsä. Heidän todistuksensa oli ”laskettu herättämään ja voimallisesti vaikuttamaan seurakuntiin sekä ilmaisemaan” näiden seurakuntien ”todellisen luonteen”. Olipa kyse Ahabin ajasta, Johannes Kastajan ajasta tai William Millerin ajasta, niillä seurakunnilla, joille he puhuivat, oli kaikilla laodikealainen sokeus, niin syvä ja synkkä, että sanoman täytyi olla yhtä suora kuin ”kirves puun juurella”. Siihen sisältyi koetusajan päättymisen julistus, mikä Johannes Kastajan kohdalla oli varoitus ”vihasta”, joka oli ”tuleva”. Millerin sanoma, jossa julistettiin: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut”, oli niin ikään varoitus tulevasta vihasta.

”Johanneksen ääni kohosi kuin pasuuna. Hänen toimeksiantonsa oli: ’Ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä’ (Jesaja 58:1). Hän ei ollut saanut inhimillistä oppineisuutta. Jumala ja luonto olivat olleet hänen opettajiaan. Mutta tarvittiin joku valmistamaan tietä Kristuksen edellä, joku, joka oli kyllin rohkea antaakseen äänensä

kuulua muinaisten profeettojen tavoin ja kutsuakseen luopuneen kansakunnan parannukseen.”
Selected Messages, kirja 2, 148.

Elia käski oman sukupolvensa valita sinä päivänä, palvelisivatko he Jumalaa vai Baalia, eikä tuo sukupolvi vastannut sanaakaan, mikä merkitsee Baalin valitsemista.

“Milloinkaan aiemmin ei ole ollut suurempaa tarvetta uskollisille varoituksille ja nuhteille sekä läheiselle, suorasukaiselle menettelylle kuin juuri tänä aikana. Saatana on tullut alas suurella voimalla tietäen, että hänen aikansa on lyhyt. Hän tulvii maailmaa miellyttävillä taruilla, ja Jumalan kansa rakastaa sitä, että sille puhutaan liukkaita. Syntiä ja vääryyttä ei kauhistuta. Minulle näytettiin, että Jumalan kansan täytyy ponnistaa lujemmin ja päättäväisemmin torjuakseen sisään vyöryvän pimeyden. Jumalan Hengen tarkkaa työtä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan ennen. Turtumus on ravistettava pois. Meidän täytyy herätä siitä velttoudesta, joka koituu tuhoksemme, ellemme vastusta sitä. Saatanalla on voimakas, hallitseva vaikutus mieliin. Saarnaajat ja kansa ovat vaarassa joutua havaituiksi pimeyden voimien puolelta. Nyt ei ole olemassa mitään puolueetonta asemaa. Me olemme kaikki ratkaisevasti joko oikean puolella tai ratkaisevasti väärän puolella. Kristus sanoi: 'Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.'” Testimonies, osa 3, s. 327.

Johannes nimitti oman historiansa ”rappeutunutta kansakuntaa” ”kyykäärmeiden sukupolveksi”. Milleriläiset tunnistivat lopulta oman historiansa rappeutuneen kansakunnan Babylonin tyttäriksi. Olipa kyse Eliaasta, Johanneksesta tai Milleristä, yksikään näistä kolmesta ei ollut teologi. Heidät kaikki oli kutsuttu tavallisen elämänpiirin keskeltä.

“Totuus sellaisena kuin se on Jeesuksessa, sellaisena kuin Hän sen julisti ollessaan pilvimäisen pilven ympäröimänä, on varmuutta ja totuutta myös meidän aikanamme, ja se on yhtä varmasti uudistava sen vastaanottajan mielen, kuin se on uudistanut mieliä menneinä aikoina. Kristus on julistanut: ‘Jos he eivät kuule Moosesta ja Profeettoja, eivät he vakuutu, vaikka joku nousisi kuolleista.’ (Luuk. 16:31).”

”Kansana meidän on valmistettava Herralle tie Pyhän Hengen kaiken yläpuolella hallitsevan johdatuksen alaisina evankeliumin leviämiseksi sen puhtaudessa. Elävän veden virran on syvennyttävä ja levennyttävä kulussaan. Kaikilla kentillä, lähellä ja kaukana, ihmisiä kutsutaan auran äärestä ja tavanomaisemmista kaupallisen elämän ammateista, jotka suurelta osin täyttävät mielen, ja he saavat opetusta niiden yhteydessä, joilla on kokemusta — niiden miesten yhteydessä, jotka ymmärtävät totuuden. Jumalan mitä ihmeellisimpien toimien kautta vaikeuksien vuoret siirretään pois ja heitetään mereen. Tehkäämme työtä niin kuin ne, jotka ovat kokeneet sen totuuden voiman, joka on Jeesuksessa.

“Tänä aikana on tapahtuva joukko tapahtumia, jotka paljastavat, että Jumala on tilanteen valtiias. Totuus julistetaan selkeällä, erehtymättömällä kielellä. Ne, jotka saarnaavat totuutta, pyrkivät osoittamaan totuuden hyvin järjestetyllä elämällä ja jumalisella vaelluksella. Ja tehdessään näin heistä tulee voimallisia totuuden puolustajia ja sen varman sovellutuksen esittäjiä, jonka Jumala on sille antanut.

”Kun ne miehet, jotka ovat tunteneet ja opettaneet totuutta, poikkeavat inhimillisen ymmärryksen tielle ja annostelevat petetyille mielille omasta tarustoistaan koostettua ravintoa,

on korkea aika niiden, jotka ovat kerran olleet työntekijöinä evankelioimistyössä mutta jotka on vedetty pois ravintoloiden, ruokakauppojen ja muiden kaupallisten toimintojen johtamiseen, asettua paikalleen, tutkia Raamattujaan ahkerasti ja Jumalan sana kädessään jakaa Raamatun totuutta, hengellistä ravintoa, yhteistyössä taivaallisten enkelien kanssa. Tämä työ kutsuu nyt voimallisesti työntekijöitä, joilla on jumalallinen kutsumus. Kaikkivaltius sanoo silloin vaikeuksien vuorille: Siirtykää ja heittäytykää mereen.” Paulson Collection, 73, 74.

Elia, Johannes ja Miller olivat ja edustavat siten miehiä, jotka kutsutaan ”tavallisemmista” ”ammateista”, sillä ”miehet”, jotka olivat aiemmin opettaneet totuutta, ”kääntyvät lopulta inhimillisen ymmärryksen puoleen ja jakelevat petetyille mielille oman satukokoelmansa”. Kutsutut tavalliset miehet antavat raamatullisen profetian ”varman sovellutuksen” sellaisena kuin ”Jumala on sen antanut”. Kyseisessä katkelmassa sisar White määritteli kahdesti ”vuoret” ”vaikeuksien vuoriksi”. Näiden miesten työhön kuului madaltaa ”jokainen vuori”. Se työ, jonka nuo tavalliset miehet suorittavat — miehet, jotka kutsuttiin nöyrien olosuhteiden auran äärestä — edustaa oikean raamatullisen metodin tunnistamista vastakohtana niille inhimillisten tarujen annoksille, joita ajan teologit jakelevat.

”Johannes Kastajan työ ja niiden työ, jotka viimeisinä päivinä lähtevät Eliaan hengessä ja voimassa herättämään kansaa sen välinpitämättömyydestä, ovat monessa suhteessa samaa työtä. Hänen työnsä on esikuva siitä työstä, joka on tehtävä tässä ajassa. Kristus on tuleva toisen kerran tuomitsemaan maailman vanhurskaudessa. Jumalan sanansaattajien, jotka kantavat viimeistä varoitussanomaa, joka maailmalle on annettava, tulee valmistaa tie Kristuksen toiselle adventille, niin kuin Johannes valmisti tien hänen ensimmäiselle adventilleen. Tässä valmistavassa työssä ’jokainen laakso korotettakoon, ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon; mutkaiset tiet tulkoot suoriksi ja louhikot tasangoiksi’, sillä historia on toistuva, ja jälleen kerran ’Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen yhdessä nähdä; sillä Herran suu on puhunut.’” Southern Watchman, 21. maaliskuuta 1905.

Kolmen uudistajan tunnusmerkit, jotka Jesaja toi esiin, ovat nämä: jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori alennettakoon, käyrät oikaistakoon ja louhikko tasoittukoon. Herran tie, joka valmistetaan korottamalla laaksot, alentamalla vuoret sekä oikaisemalla käyrät ja tasoittamalla louhikot, on vanhat polut.

Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää autiomaahan valtatie meidän Jumalallemme. Jokainen laakso korotettakoon, ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon; mutkaiset paikat tulkoot suoriksi, ja louhikko tasangoksi. Ja Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen yhdessä nähdä; sillä Herran suu on näin puhunut. Jesaja 40:3–5.

Kun väittelevät juutalaiset kysyivät Johannes Kastajalta, oliko hän tuleva Elia, hän vastasi, ettei ollut, mutta samassa hän sitten samasti itsensä Jesajan kohtaan.

Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: Kuka sinä olet? Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: Minä en ole Kristus. Ja he kysyivät häneltä: Mitä sitten? Oletko Elia? Ja hän sanoi: En ole. Oletko se profeetta? Ja hän vastasi: En. Niin he sanoivat hänelle: Kuka sinä olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi? Hän sanoi: Minä olen huutavan

ääni erämaassa: Tehkää Herran tie suoraksi, niin kuin profeetta Esaias on sanonut. Joh. 1:19–23.

“Herran tien” valmistaminen osoittaa sen menetelmän, jonka enkelit ohjasivat Millerin ymmärtämään ja omaksumaan valmistaakseen raamatullisen käsityksen siitä ”tiestä”, jota ihmisten tuli vaeltaa. Jokainen ”vuori” oli alennettava, sillä raamatullisen profetian vuoret edustavat totuuksia, jotka ensi näkemältä näyttävät liian vaikeilta ymmärtää. Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeen neljäkymmentäviisi kirkkaan pyhän vuoren, jonka pohjoisen kuningas pyrkii valloittamaan, ymmärtäminen tapahtuu tunnistamalla ensin Jerusalemin kirjaimellinen kirkas pyhä vuori, joka profeetallisesti määrittelee hengellisen kirkkaan pyhän vuoren. Selittääkseen vuoren, joka on tunnistettu Harmagedoniksi, mikä merkitsee Megiddon vuorta, on mentävä kirjaimelliseen Megiddoon. Vaikeina esitetyt profeetalliset vaikeudet poistuvat, kun sovelletaan periaatetta, jonka mukaan jonkin asian alku havainnollistaa sen loppua.

Jesajan edustama, Johanneksen mainitsema ja Millerin esittämä metodologia korottaa jokaisen laakson. Olipa kyseessä Jesajan kahdennessakymmenennessä toisessa luvussa oleva ”näyn laakso”, Hesekielin ”kuolleitten luiden laakso” tai Joelin kirjassa oleva ”Josafatin laakso”, metodologia, joka perustuu Kristuksen luonteen oikeaan ymmärtämiseen sellaisena kuin se Milleriläisessä historiassa esitetään Palmonina, Ihmeellisenä Laskijana, tai meidän historiassamme Alfana ja Omegana, ihmeellisenä kielentaitajana, on se, mikä korottaa ne profeetalliset totuudet, joita Jumalan sanan ”laaksot” edustavat.

Kieronneet asiat, jotka on oikaistava, ja karut paikat, jotka tasoitetaan, kuvaavat sitä työtä, jossa oikaistaan ne tavat ja perinteet, joita laodikealainen papisto käyttää tukeakseen myrkytettyjä satuaan. Elían työ määrittellään nimenomaisesti edustamaan oikeaa raamatullista menetelmää vastakohtana teologiiden ja pappien taruille. Tämän työn suorittavat ”tavalliset ihmiset”, eivät koulutetut papit ja teologit. Näiden kolmen todistajan profeetallisiin tuntomerkkeihin kuuluu myös yksinkertainen tosiasia, että tuleva Elia on oleva mies.

Tuo havainto saattaa vaikuttaa merkityksettömältä, mutta Adventismin teologit, pyrkiessään ylläpitämään tarujansa, ovat ottaneet erään kohdan sisar Whiten kirjoituksista, jossa hän puhuu tulevassa aikamuodossa miehestä, joka tulisi Elían hengessä ja voimassa, ja lisäävät siihen oman selitystarunsa sekä väittävät itsepintaisesti, että sisar White puhui itsestään.

”Profetian täytyy täytyä. Herra sanoo: ’Katso, minä lähetän teille profeetta Elían ennen kuin tulee Herran suuri ja peljättävä päivä.’ Jonkun on tultava Elían hengessä ja voimassa, [Ks. liite.] ja kun hän ilmestyy, ihmiset saattavat sanoa: ’Sinä olet liian kiivas, et tulkitse Kirjoituksia oikealla tavalla. Salli minun kertoa sinulle, kuinka sinun tulee opettaa sanomasi.’”

On monia, jotka eivät kykene erottamaan Jumalan työtä ihmisen työstä. Minä kerron totuuden niin kuin Jumala sen minulle antaa, ja sanon nyt: jos jatkatte vikojen etsimistä ja riitaisen hengen vaalimista, ette milloinkaan tule tuntemaan totuutta. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.” He eivät olleet siinä tilassa, että olisivat kyenneet käsittämään pyhiä ja iankaikkisia asioita; mutta Jeesus lupasi lähettää Lohduttajan, joka opettaisi heille kaiken ja muistuttaisi heitä kaikesta, mitä Hän

oli heille sanonut.

”Veljet, meidän ei tule panna luottamustamme ihmiseen. ’Lakatkaa luottamasta ihmiseen, jonka henki on hänen sieraimissaan; sillä minkä arvoisena häntä on pidettävä?’ Teidän on ripustettava avuttomat sielunne Jeesuksen varaan. Meille ei sovi juoda laakson lähteestä, kun vuorella on lähde. Jättäkäämme alemmat purot; tulkaamme korkeammille lähteille. Jos on jokin totuuden kohta, jota ette ymmärrä ja josta ette ole yhtä mieltä, tutkikaa, verratkaa raamatunkohtaa raamatunkohtaan, upottakaa totuuden kaivoskuilu syvälle Jumalan sanan kaivokseen. Teidän on asetettava itsenne ja mielipiteenne Jumalan alttarille, pantava pois ennakkokäsityksenne ja annettava taivaan Hengen johdattaa kaikkeen totuuteen.” Testimonies to Ministers, 475, 476.

”Jonkun on määrä tulla Elian hengessä ja voimassa”: Näitä sanoja ovat jotkut erehdyksessä soveltaneet johonkuhun henkilöön, jonka ajateltiin ilmestyvän profeetallisella sanomalla rouva Whiten elämän ja työn jälkeen. Tämän ”Antakoon taivaan ohjata” -nimisen artikkelin muodostavat kolme kappaletta ovat vain pieni osa puheesta, jonka Ellen White piti Battle Creekissä, Michiganissa, tammikuun 29. päivän aamuna vuonna 1890. Kun tämä julkaistiin Review and Herald -lehdessä 18. helmikuuta 1890, sen otsikkona oli ”How to Meet a Controverted Point of Doctrine”. Muita tästä artikkelista poimittuja katkelmia, joita on käytetty suurelta osin täydentämään tämän niteen tiettyjä sivuja, löytyy sivuilta 23, 104, 111, 119, 158, 278 ja 386. Artikkelin on julkaistu kokonaisuudessaan teoksessa Selected Messages 1:406–416, ja katkelman ”Antakoon taivaan ohjata” sisältävä osa on sivuilla 412 ja 413. Kun artikkeli luetaan kokonaisuudessaan, käy ilmeiseksi, että Ellen White puhui tässä lausunnossa, jonka hän esitti hieman yli vuoden kuluttua Minneapolisin konferenssista Battle Creekissä olevalle ryhmälle, omasta palvelutyöstään. Jotkut olivat alkaneet suhtautua kriittisesti hänen työhönsä. Huomaa, että kappaleessa, joka edeltää sitä, joka tässä niteessä on sivulla 475, Ellen White toteaa:

”Meidän tulisi päästä sellaiseen asemaan, jossa jokainen erimielisyys sulaa pois. Jos ajattelen, että minulla on valoa, minun tulee tehdä velvollisuuteni esittämällä se. Jos otaksuisin muiden kanssa neuvottelemista siitä sanomasta, jonka Herra tahtoo minun antavan kansalle, ovi saattaisi sulkeutua niin, ettei valo tavoittaisi niitä, joille Jumala oli sen lähettänyt. Kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin, ’koko opetuslasten joukko alkoi iloita ja kiittää Jumalaa suurella äänellä kaikista niistä voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet, sanoen: Siunattu olkoon se Kuningas, joka tulee Herran nimeen; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa. Ja muutamat fariseuksista kansanjoukosta sanoivat hänelle: Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi. Hän vastasi ja sanoi heille: Minä sanon teille, että jos nämä vaikenisivat, niin kivet huutaisivat heti’ (Luuk. 19:37–40).”

”Juutalaiset yrittivät estää sen sanoman julistamisen, joka oli ennustettu Jumalan sanassa.”

”Sitten hän viittaa jälleen omaan kokemukseensa:

”Profetian täytyy täytyä. Herra sanoo: ’Katso, minä lähetän teille profeetta Elian ennen kuin tulee Herran suuri ja peljättävä päivä’ (Malakia 4:5). Jonkun on tultava Elian hengessä ja voimassa, ja kun hän ilmestyy, ihmiset saattavat sanoa: ’Sinä olet liian kiivas, et tulkitse

Raamattua oikealla tavalla.” — Selected Messages, osa 1, 412.

Se, että hän viittasi omaan kokemukseensa, käy ilmi myös seuraavasta kappaleesta, jossa hän lausuu:

“Minä kerron totuuden niin kuin Jumala sen minulle antaa...” Lisäys teokseen Todistuksia saarnaajille.

Se seikka, että Ellen Whiten oli puututtava oman aikakautensa teologiiden ja johtajien taruihin, ei anna mitään näyttöä siitä, että hän olisi samastanut itsensä siihen ”mieheen”, joka tulisi tulevaisuudessa Eliaan hengessä ja voimassa. Missä on minkäänlaista näyttöä Ellen Whiten monista adventismin sisäisistä vastustajista, jotka hyökkäsivät sitä raamatullisen soveltamisen menetelmää vastaan, jota hän käytti? Milloin hänelle koskaan sanottiin: ”Et tulkitse Raamattua oikealla tavalla”? Hän osoittaa selvästi, että maailman lopussa olisi ihmisten liike, joka olisi varustettu Eliaan hengellä ja voimalla, eikä ole mitään oikeutettua tapaa väittää, että hän ajatteli tuon kolmannen enkelin voimallisen huudon liikkeen olevan käynnissä silloin, kun hän profetoi Eliaan voiman tulevasta ilmestymisestä. Laodikealaiset adventistiteologit tahtoisivat saada laumansa uskomaan, että sisar White ”viittasi” ”omaan kokemukseensa” täyttymyksenä profeetta Eliasta koskevasta ennustuksesta, jonka mukaan hänet lähetettäisiin ennen Herran suurta ja peljättävää päivää.

Katso, minä lähetän teille profeetta Elian ennen kuin tulee Herran suuri ja peljättävä päivä. Malakia 4:5.

Yksi Elian profeetallisista tunnuspiirteistä vertauskuvana on se, että hän esittää raamatullisen menetelmän, joka vastustaa sellaisen papiston taruja, joka jakelee tapojen ja perinteiden taruja. Hänen tiensä valmistamisen työnsä (tämä on tie, vaeltakaa sitä) toteutetaan sillä raamatullisella menetelmällä, joka vastustaa turmeltuneen papiston opetuksia. Ja Elian, Johannes Kastajan ja Millerin kolmen todistajan mukaan, yhdessä sisar Whiten todistuksen kanssa Elian silloisesta tulevasta ilmestymisestä, hän on oleva mies, ei nainen. Kun Palmonin sekä Alfa ja Omegan metodologia ymmärretään oikein, se tunnustetaan ei ainoastaan joukoksi raamatullisia sääntöjä Raamatun tulkitsemista varten, vaan Kristuksen luonteen jäljennökseksi, joka on Hänen kirkkautensa.

Ja Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen yhdessä nähdä; sillä Herran suu on puhunut. Jesaja 40:5.

Kristuksen omaa luonnetta ilmentää se menettelytapa, jota tulee käyttää Hänen Sanansa ymmärtämisessä, sillä Hän on Sana.

”Jumalan laki taivaallisessa pyhäkössä on se suuri alkukuva, josta kivitauluihin kirjoitetut ja Mooseksen Pentateukkiin tallentamat käskyt olivat erehtymätön jäljennös. Ne, jotka tulivat ymmärtämään tämän tärkeän seikan, johdatettiin näkemään jumalallisen lain pyhä, muuttumaton luonne. He näkivät, enemmän kuin koskaan ennen, Vapahtajan sanojen voiman: ’Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto.’ Matteus 5:18. Jumalan laki, joka on Hänen tahtonsa ilmoitus, Hänen luonteensa jäljennös, on pysyvä

iankaikkisesti, 'uskollisena todistajana taivaassa'. Yhtäkään käskyä ei ole kumottu; ei pieninkään kirjain eikä ainoakaan piirto ole muuttunut. Psalmista sanoo: 'Iankaikkisesti, Herra, sinun sanasi pysyy vahvana taivaissa.' 'Kaikki hänen käskynsä ovat lujat. Ne pysyvät aina ja iankaikkisesti.' Psalmi 119:89; 111:7, 8." Suuri taistelu, 434.

Niin kuin kymmenen käskyä ovat Kristuksen luonteen muuttumaton ilmaus, samoin myös profeettallisen tulkinnan säännöt ovat Hänen luonteensa ilmaus.

Meidän tulisi itse tietää, mistä kristinusko muodostuu, mikä on totuus, mikä on se usko, jonka olemme vastaanottaneet, mitkä ovat Raamatun säännöt — säännöt, jotka meille on annettu korkeimmalta auktoriteetilta. On monia, jotka uskovat ilman perustetta, johon he voisivat ankkuroida uskonsa, ilman riittävää näyttöä asian totuudesta. Jos esitetään ajatus, joka on sopusoinnussa heidän omien ennakkokäsitystensä kanssa, he ovat aivan valmiit hyväksymään sen. He eivät päätele syystä seuraukseen, heidän uskollaan ei ole todellista perustusta, ja koetuksen aikana he havaitsevat rakentaneensa hiekalle.

"Se, joka lepää tyytyväisenä oman nykyisen epätäydellisen Raamatun tuntemuksensa varassa ajatellen sen riittävän hänen pelastukseensa, lepää kohtalokkaassa petoksessa. On monia, jotka eivät ole perusteellisesti varustautuneet raamatullisilla todistuksilla voidakseen erottaa erehdyksen ja tuomita kaiken perinnäissäännön ja taikauskon, jota on tyrkytetty totuutena. Saatana on tuonut omat ajatuksensa Jumalan palvontaan turmellakseen Kristuksen evankeliumin yksinkertaisuuden. Suuri joukko niitä, jotka tunnustavat uskovansa nykyiseen totuuteen, eivät tiedä, mikä muodostaa sen uskon, joka kerran annettiin pyhille — Kristus teissä, kirkkauden toivo. He luulevat puolustavansa vanhoja rajamerkkejä, mutta he ovat penseitä ja välinpitämättömiä. He eivät tiedä, mitä on kutoa omaan kokemukseensa ja omistaa rakkauden ja uskon todellinen voima. He eivät ole läheisiä Raamatun tutkijoita, vaan laiskoja ja tarkkaamattomia. Kun mielipide-eroja syntyy Raamatun kohtien johdosta, nämä, jotka eivät ole tutkineet tarkoituksellisesti eivätkä ole varmoja siitä, mitä uskovat, luopuvat totuudesta. Meidän tulisi painaa kaikkien mieleen, kuinka välttämätöntä on tutkia ahkerasti jumalallista totuutta, jotta he tietäisivät todella tietävänsä, mikä on totuus. Jotkut väittävät omaavansa paljon tietoa ja ovat tyytyväisiä tilaansa, vaikka heillä ei ole enempää intoa työtä kohtaan eikä palavampaa rakkautta Jumalaan ja niihin sieluihin, joiden puolesta Kristus kuoli, kuin jos he eivät olisi koskaan tunteneet Jumalaa. He eivät lue Raamattua [tarkoituksenaan] omaksuakseen sen ytimen ja mehevyyden omille sieluilleen. He eivät tunne, että se on Jumalan ääni, joka puhuu heille. Mutta jos tahdomme ymmärtää pelastuksen tien, jos tahdomme nähdä vanhurskauden Auringon säteet, meidän täytyy tutkia Kirjoituksia tarkoituksellisesti, sillä Raamatun lupaukset ja profetiat luovat kirkkaita kirkkauden säteitä jumalalliseen lunastussuunnitelmaan, niitä suuria totuuksia valaisevia säteitä, joita ei selvästi käsitetä." The 1888 Materials, 403.

Todella kristittynä oleminen merkitsee Kristuksen kaltaisena olemista. Tekstijakso osoittaa, että meidän "tulisi itse tietää, mikä muodostaa kristillisyyden". Siinä sanotaan, että meidän "tulisi tietää", "mikä on totuus". Meidän "tulisi tietää", "mikä on se usko, jonka olemme vastaanottaneet". Meidän tulisi tietää, "mitkä ovat Raamatun säännöt — ne säännöt, jotka on annettu meille korkeimmalta auktoriteetilta". Kristuksen kaltainen oleminen edellyttää sen tuntemista, mitkä ovat

ne Raamatun säännöt, jotka on annettu meille korkeimmalta auktoriteetilta. Ilman noita sääntöjä emme voi olla Kristuksen kaltaisia, sillä korkeimman auktoriteetin antamat säännöt ovat Hänen luonteensa jäljennös.

Eliaan toinen ominaispiirre on liiton sanansaattajan tien valmistamisen työ. Elia edustaa sitä työtä, joka suoritetaan sellaisen historian aikana, jolloin entinen valittu kansa sivuutetaan ja samalla valitaan uusi valittu kansa. Tämä historia kuvaa puhdistusprosessia, joka tuottaa kansan, jota esitetään puhtaana uhrilahjana, vastakohtana entiselle epäpuhtaalle valitulle kansalle.

Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni; ja Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, liiton sanansaattaja, johon te mielistytte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän? ja kuka pysyy pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin sulattajan tuli ja niinkuin vaatteiden valkaisijan saippua. Ja hän istuu niinkuin hopean sulattaja ja puhdistaja; hän puhdistaa Leevin pojat ja puhdistaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he voivat uhrata Herralle vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on otollinen Herralle, niinkuin muinaisina päivinä ja niinkuin entisinä vuosina. Malakia 3:1–4.

Johannes Kastaja valmisti tien Kristukselle äkisti tulla ja puhdistaa temppelinsä. Temppelin puhdistaminen Kristuksen palvelutyön alussa ja lopussa oli Malakian kirjan kolmannen luvun täyttymys. Johannes oli se sanansaattaja, joka valmisti tien liiton Sanansaattajalle, jotta tämä puhdistaisi Leevin pojat.

”Temppelin puhdistamisessa Jeesus ilmoitti tehtävänsä Messiaana ja ryhtyi työhönsä. Tuo temppeli, joka oli rakennettu jumalallisen Läsnaolon asuinsijaksi, oli tarkoitettu havainnolliseksi opetuksesi Israelille ja maailmalle. Iankaikkisista ajoista asti Jumalan tarkoituksena on ollut, että jokainen luotu olento, kirkkaasta ja pyhästä serafista ihmiseen, olisi temppeli Luojan asumiselle. Synnin tähden ihmisyyss lakkasi olemasta Jumalan temppeli. Pahuuden pimentämä ja saastuttama ihmisen sydän ei enää ilmaissut Jumalallisen kirkkautta. Mutta Jumalan Pojan ihmiseksitulemisen kautta taivaan tarkoitus täyttyy. Jumala asuu ihmisyydessä, ja pelastavan armon kautta ihmisen sydäimestä tulee jälleen Hänen temppelinsä. Jumala tarkoitti, että Jerusalemin temppeli olisi jatkuva todistus siitä korkeasta määränpäästä, joka on avoin jokaiselle sielulle. Mutta juutalaiset eivät olleet ymmärtäneet sen rakennuksen merkitystä, jota he niin suurella ylpeydellä pitivät arvossa. He eivät antautuneet pyhiksi temppeleiksi Jumalalliselle Hengelle. Jerusalemin temppelin esipihat, jotka olivat täynnä epäpyhän kaupankäynnin hälinää, kuvasivat liiankin todellisesti sydämen temppeliä, joka oli saastunut aistillisten himojen ja epäpyhien ajatusten läsnäolosta. Puhdistessaan temppelin maailman ostajista ja myyjistä Jeesus ilmoitti tehtäväkseen puhdistaa sydämen synnin saastasta — maallisista haluista, itsekkäistä himoista, pahoista tottumuksista, jotka turmelevat sielun. ’Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin sulattajan tuli ja niinkuin pesijäin saippua. Ja hän istuu sulattamassa ja puhdistamassa hopeata; hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niinkuin kullan ja hopean.’ Malakia 3:1–3.” Alfa ja omega, 161.

Johannes Kastaja oli se sanansaattaja, joka valmisti tien sille, että Kristus äkisti tulisi puhdistamaan temppelinsä, ja William Miller suoritti saman valmistavan työn sitä varten, että Kristus äkisti tulisi kaikkeinpyhimpään 22. lokakuuta 1844.

”Kristuksen tuleminen ylimmäisenä pappinamme kaikkeinpyhimpään pyhäkön puhdistamista varten, kuten Danielin kirjassa 8:14 esitetään; Ihmisen Pojan tuleminen Vanhaikäisen tykö, kuten Danielin kirjassa 7:13 kuvataan; ja Herran tuleminen temppeliinsä, josta Malakia ennusti, ovat saman tapahtuman kuvauksia; ja tätä kuvataan myös yljän tulemisena häihin, kuten Kristus esittää vertauksessa kymmenestä neitsyestä Matteuksen evankeliumin 25. luvussa.” Suuri taistelu, 426.

Johannes ja Miller esikuvallistivat sitä puhdistusta, jota Malakia edustaa ja joka nyt toteutuu meidän nykyisessä historiassamme.

”Profeetta sanoo: ’Minä näin toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asunto’ (Ilmestys 18:1, 2). Tämä on sama sanoma, jonka toinen enkeli antoi. Babylon on kukistunut, ’sillä hän on juottanut kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä’ (Ilmestys 14:8). Mitä tuo viini on?—Hänen väärät oppinsa. Hän on antanut maailmalle väärän sapatin neljännen käskyn sapatin sijasta ja toistanut valheen, jonka Saatana ensimmäiseksi puhui Eevalle Eedenissä — sielun luonnollisen kuolemattomuuden. Monia samankaltaisia erehdyksiä hän on levittänyt laajalti, ’opettaen oppena ihmisten käskyjä’ (Matteus 15:9).”

”Kun Jeesus aloitti julkisen palvelutyönsä, Hän puhdisti temppelin sen pyhinhäväistyksellisestä saastutuksesta. Hänen palvelutyönsä viimeisten tekojen joukossa oli temppelin toinen puhdistus. Samoin maailman varoittamisen viimeisessä työssä seurakunnille esitetään kaksi erillistä kutsua. Toisen enkelin sanoma kuuluu: ’Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri kaupunki, koska hän on haureutensa vihan viinillä juottanut kaikki kansat’ (Ilmestys 14:8). Ja kolmannen enkelin sanoman voimakkaassa huudossa kuullaan ääni taivaasta sanovan: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja ettette saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä’ (Ilmestys 18:4, 5).” Selected Messages, kirja 2, 118.

Kristuksen palvelustehtävän kaksi temppelin puhdistamista ja milleriittihistorian kaksi temppelin puhdistamista olivat Malakian kolmannen luvun täyttymyksiä, ja ne viittaavat eteenpäin niihin kahteen temppelin puhdistamiseen, jotka alkoivat 11. syyskuuta 2001, kun Jumalan kosketus kukisti New Yorkin suuret rakennukset ja Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui valaisemaan maan kirkkaudellaan. Tämä muun muassa kumoo sen satukokoelman, jota adventismin laodikealaiset teologit tarjoavat väittäessään, että Ellen White oli se Elia-profeetta, jonka tuli tulla ennen Herran suurta ja peljättävää päivää. Se temppelin puhdistaminen, joka tapahtuu silloin, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli laskeutuu, alkoi kahdeksankymmentäkuusi vuotta sen jälkeen, kun Ellen White oli laskettu lepoon.

Johannes Kastaja ja hänen opetuslapsensa, Miller ja milleriläiset sekä Future for America edustavat sanansaattajia, jotka valmistavat tien liiton Sanansaattajan äkilliselle tulolle temppeliinsä puhdistamaan sen sen pyhää loukkaavasta häväistyksestä.

Elia symbolina edustaa ihmistä. Hän edustaa ihmistä, joka on kutsuttu tavallisen elämänpiirin keskeltä eikä ole pappissäätyyn kuuluva teologi. Hänen palvelutyönsä esittää oikean raamatullisen metodologian, joka koostuu korkeimman auktoriteetin antamista säännöistä. Hänen palvelutyönsä on vastakkain nykyisen laodikealaisen papiston taruihin, tapoihin ja perinteisiin perustuvan metodologian kanssa. Hän valmistaa tietä puhdistusprosessille, joka nostaa esiin uuden valitun kansan syrjään sivuutetun valitun kansan jäännöksestä. Puhdistusprosessi on asetettu tapahtumaan äkillisesti.

Elia edustaa myös palvelutyötä ja tehtävää, jonka Jumala erityisesti asettaa ja määrittelee Jumalan yksinomaiseksi palvelutyöksi.

Osoitamme tämän seuraavassa artikkelissa Milleriittien historian valossa.

Ja tapahtui iltauhrin uhraamisen aikaan, että profeetta Elia astui esiin ja sanoi: Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tulkoon tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen tehnyt kaiken tämän sinun sanasi mukaan. 1. Kun. 18:36.